

jeg læste Artiklen op, at citere „jævnfør vedlagte Udsklip“, saa at man kunde se, at det drejede sig om samme Person.

Det ærede Medlem sagde, at Socialdemokratiet in pleno ikke har været hos mig. Nej, det var for mange, men jeg tror ogsaa, jeg kun sagde, een af Socialdemokratiets Førere eller Socialdemokratiets Fører eller noget i den Retning, altsaa jeg antydede, at det ikke var det ærede Medlem i dette Tilfælde. Og jeg tror heller ikke, at jeg sagde, at det drejede sig om en Mand, der skulde udvises i Henhold til den ekstraordinære Lovgivning; jeg tror, jeg sagde: den ekstraordinære Lovgivning eller Lovgivningen af 15. Maj 1875.

Jeg skal i øvrigt slutte med at sige, at det, der for mig er Hovedpunktet i disse Sager, er, at vi skal have Ro og Orden her i Landet, og jeg haaber og tror, vi skal faa det. Jeg vil nødigt komme i den Situation, som min Forgænger i Embedet undertiden var i, at man ligefrem skulde beskytte Socialdemokratiets Førere ved Politiets Hjælp, naar de gik bort fra Rigsdagen. Jeg haaber at kunne undgaa det, idet jeg tydeligt og klart har sagt, at enhver, som vil blive krænket fra nogen som helst Side, ogsaa Socialdemokratiets Førere, naar de gaar bort fra Rigsdagen, staaar selvfølgelig under min Beskyttelse, og jeg haaber ikke, det skal ske under nogen hemmelig Form, men det skal ske saaledes, at jeg tydeligt og klart siger, at enhver, der krænker dem, vil blive draget til Ansvar, og jeg tror, at det er tilstrækkeligt.

Steincke: Den højtærede Justitsminister begyndte med at udtale den Tro — det har han for Resten gjort hver Gang, jeg har diskuteret med ham —, at hvis vi blot blev ved med at diskutere, vilde vi nok blive enige. Det sagde han, saa vidt jeg erindrer ogsaa, før vi gik med Sagen i Udvalg. Udvalgsbehandlingen har imidlertid desværre ført til, at vi nu er mere uenige, end da vi begyndte. Jeg tror derfor heller ikke, at den højtærede Justitsminister skal gaa ud fra, at vi bliver enige, hvis vi fortsætter, og af den Grund har jeg ikke nogen Tilskyndelse til at fortsætte. Naar jeg overhovedet nævner, hvad den højtærede Justitsminister havde udtalt i Udvalget, var det, det maa jeg tilstaa, ud fra den Opfattelse, at den højtærede Justitsminister ikke havde noget som helst imod, at alle de Oplysninger, han har givet her eller der, kommer frem eller bliver brugt, og da Bilaget i øvrigt er trykt, og der desuden er nævnt det Antal Tilfælde, hvor „Bolsche-

vikagation“ var foregaaet, faldt det mig ganske naturligt derunder ogsaa at nævne det Tilfælde, med Hensyn til hvilket jeg var af den Opfattelse, at Justitsministeren havde udvist ikke just paa Grund af Deltagelse i Strejke, men paa Grund af mere aktiv Deltagelse i Strejke, som jeg sagde, nemlig i Generalstrejken i Sønderjylland.

Jeg finder i øvrigt ingen Grund til at forlænge denne Debat, fordi de Spørgsmaal, som den højtærede Justitsminister drager frem, ikke er de Spørgsmaal, der for mig er de afgørende. For mig er det afgørende kun, at jeg ikke vil være med til at forlænge den ekstraordinære Lovgivning her i Landet, medmindre jeg finder, at der er fremskaffet tilstrækkelige Oplysninger for Nødvendigheden deraf.

Naar den højtærede Minister stadig fremdrager de enkelte Tilfælde fra Pressen, har jeg salveret mig mod at blive ramt af de mulige Fejltagelser, der er sket der, fordi jeg allerede ved første Behandling sagde, at jeg kun beskæftigede mig med dette specielle Lovforslag, det andet har jeg ikke haft nogen Grund til at undersøge eller Lejlighed til at undersøge, og saa længe jeg ikke har hørt den anden Part, er jeg forsigtigere, end man fra Ministeriets Side har været. — Jeg har ikke noget imod og har ogsaa udtalt det, at der hersker fuldstændig Ro og Orden, saaledes at jeg kan blive fri for at blive fulgt hjem af den højtærede Justitsminister, eller hvem han delegerer dertil, jeg har aldrig haft Trang til det hidtil, og jeg haaber ikke, at det skal blive nødvendigt. Men jeg tror, at det, der har skabt Ro, har ikke været Udvisningslovens Bestemmelser, men ganske andre Forhold.

Formanden: Forhandlingerne er gleden noget ud fra den Bane, Forhandlingerne ved anden Behandling burde have efter Forretningsordenens § 5. Forhandlingerne af denne Art burde egentlig opsættes til Lovforslagets tredje Behandling. Hvis flere ønsker Ordet, vil jeg bede dem holde sig til Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det til § 1 stillede Ændringsforslag af et *Flertal* (Brandes, Døcker, Gisselbæk, Godskesen, Jepsen Christensen, Jensen-Grimsbjerg, Johannes Jensen, Marie Lassen, Mægaard og Inger Gautier Schmit) (se Tillæg B. Sp. 38)

vedtoges uden Afstemning.